
نگاهی به روابط نظامی امریکا و اعضای شورای همکاری خلیج فارس در دهه ۱۹۹۰^۱

کامران طارمی

چکیده

سال‌های پایانی دهه ۱۹۷۰ و سال‌های آغازین دهه ۱۹۸۰ شاهد تغییرات اساسی در استراتژی نظامی امریکا در خلیج فارس بود. در این چارچوب، نظریه نیکسون که براساس آن ایران عصر پهلوی و عربستان سعودی عهده‌دار حفاظت از منافع حیاتی غرب در خلیج فارس بودند جای خود را به نظریه کارتر داد که امریکا را ملزم می‌کرد خود از ذخایر نفتی خلیج فارس که برای غرب اهمیت حیاتی داشت دفاع کند. در این راستا دولت کارتر نیروهای واکنش سریع را تشکیل داد که بعدها در دوران هشت ساله دولت ریگان عنوان نیروهای فرماندهی مرکزی امریکا به آنها اطلاق شد.

۱. این مقاله براساس گزارش کارشناسی آقای دکتر کامران طارمی در دفتر مطالعات سیاسی مرکز پژوهش‌های مجلس تنظیم شده که پیش از این در مرداد ۱۳۸۱ مستقلاً با شماره ۶۴۴۱ انتشار یافته است.

یکی از پیامدهای مهم این تحولات در استراتژی نظامی امریکا، دگرگونی رابطه دفاعی واشنگتن با کشورهای عربی خلیج فارس، کشورهای شرق مدیترانه و شمال و شاخ آفریقا بود به نحوی که همکاری‌های نظامی امریکا با این کشورها به صورت قابل ملاحظه‌ای گسترش یافت. جنگ ایران و عراق و به دنبال آن تجاوز عراق به خاک کویت در تعمیق و گسترش این روابط نقش اساسی بازی کرد.

بدیهی است که این دگرگونی‌ها آثار همه جانبه و دامنه‌داری برای امنیت ملی ایران به دنبال داشته است. هدف گزارش حاضر آشنا کردن خوانندگان با ابعاد و کم و کیف همکاری‌های دفاعی امریکا و کشورهای شورای همکاری خلیج فارس است تا از این طریق بررسی پیامدهای این روابط برای امنیت کشورمان امکان پذیرتر شود.

استعداد نیروهای ایالات متحده در خلیج فارس و تقسیم مسئولیت منطقه‌ای

- ایالات متحده به طور ثابت در حدود ۷۵۰۰ تا ۱۲ هزار نفر از نیروهای نظامی خود را در کشورهای حاشیه جنوبی خلیج فارس و در آب‌های این منطقه مستقر کرده است.
- ایالات متحده این توانایی را دارد که در صورت بروز بحران ۳۰ تا ۳۵ هزار نفر از نیروهای خود را به سرعت در منطقه مستقر کند.
- این استعداد نیروها در مقایسه با مجموع ۱/۴ میلیون نفر زن و مرد شاغل در نیروهای مسلح فعال ایالات متحده نشان می‌دهد که میزان حضور نیروهای ایالات متحده در خلیج فارس تنها با حدود ۱ تا ۲ درصد کل قوای آن برابر است.
- در مقایسه با شمار نظامیان امریکایی در خلیج فارس، عراق حدود ۴۰۰ هزار نیروی نظامی و ایران بیش از ۵۰۰ هزار نیروی فعال در ارتش و ۳۵۰ هزار نیروی ذخیره دارند که می‌توانند آن‌ها را وارد عرصه کارزار کنند.
- پرداخت‌های جبرانی که ایالات متحده از کشورهای حاشیه خلیج فارس دریافت می‌کند حتی تکافوی مخارج اولیه مقابله با تهدیدات احتمالی را هم نمی‌کند.

- کشورهای حاشیه خلیج فارس در شرایط مشابه به نسبت آلمان یا ژاپن سهم بسیار کم تری از هزینه‌های رو به افزایش استقرار نیروهای ایالات متحده در خلیج فارس را پرداخته‌اند.
- مقابله با عراق در سال ۱۹۹۷ هزینه‌ای معادل ۶۰۷ میلیون دلار برای ایالات متحده در برداشت در صورتی که هزینه‌های ماهیانه ایجاد مناطق ممنوعه پروازی در حدود ۶۷ میلیون دلار است.
- افزایش ناگهانی حضور نظامی نیروهای امریکا در ژانویه و فوریه ۱۹۹۸ برای مقابله با تمرکز نیروهای عراقی در مرز کویت هزینه پیش‌بینی نشده‌ای معادل ۷۲۵ میلیون دلار در برداشت. همچنین نگهداری نیروهای امریکا در منطقه، هزینه پیش‌بینی نشده‌ای معادل ۲۳۰ میلیون دلار به بار آورد.
- در سال ۱۹۹۷، ایالات متحده امریکا ۲۰۰ تا ۳۰۰ میلیون دلار پرداخت‌های جبرانی از عربستان سعودی دریافت کرد.
- میزان دریافت‌های جبرانی از کویت از لحاظ سیاسی بسیار حساس است.
- وزارت دفاع ایالات متحده در طول سال ۱۹۹۸ بودجه مکملی معادل ۱/۳۶ میلیارد دلار را برای هزینه‌های غیرمترقبه در خلیج فارس تقاضا کرده بود.
- این درخواست بودجه مکمل، در برابر بودجه دفاعی ۲۵۵ میلیارد دلاری رقم قابل ملاحظه‌ای نیست ولی ناچیز هم محسوب نمی‌شود.

همکاری ایالات متحده با بحرین

- از زمانی که انگلستان، خلیج فارس را ترک کرد بحرین روابط نظامی محدودی با ایالات متحده برقرار کرد. در ۳۱ دسامبر ۱۹۷۱ قرارداد اجاره‌ای میان ایالات متحده و بحرین امضا شد که به امریکا اجازه می‌داد از ۱/۵ کیلومتر مربع از خاک جفیر برای پشتیبانی از نیروی خاورمیانه‌ای این کشور^۱ در خلیج فارس استفاده کند. این قرارداد شامل استفاده ایالات

متحده از دستگاه فرستنده و آنتن، استفاده فوری از اسکله شماره یک و امکانات تعمیرات کشتی در بندر بحرین، حقوق زمینی، آشیانه هواپیماها و فضای سازمانی در فرودگاه اختصاصی محرق می‌شد.

• بحرین در نتیجه تنش‌های ناشی از جنگ اکتبر، این قرارداد را به طور رسمی در ۲۰ اکتبر ۱۹۷۳ فسخ کرد اما این امر هیچ گونه تأثیر عملی در بر نداشت زیرا آن کشور بار دیگر بی سر و صدا این اجاره را در جولای ۱۹۷۵ تجدید کرد و حوزه آن را در ۱۲ آگوست ۱۹۷۵ و ۳۰ ژوئن ۱۹۷۷ گسترش داد. موافقتنامه ۳۰ ژوئن ۱۹۷۷، نمونه خاصی از همکاری‌های غیررسمی بین ایالات متحده و کشورهای حاشیه خلیج فارس قبل از جنگ خلیج فارس است. پس از عقد این موافقتنامه گرچه دیگر مقرر بخش خاورمیانه‌ای نیروی دریایی ایالات متحده رسماً در بحرین قرار نداشت اما امریکا «واحد اداری مأموریت موقت»^۱ را در خاک این کشور حفظ کرد. ایالات متحده عملاً استفاده از این مقرر را برای نیروی دریایی خود (مستقر در خلیج فارس) در منامه از سر گرفت و به استفاده از امکانات بندر السلیمان ادامه داد.

• بحرین پایگاه‌ها و امکانات تعمیراتی خود را در «عملیات اراده جدی»^۲ طی جنگ نفتکش‌ها بر ضد ایران (بین سال‌های ۱۹۸۷ تا ۱۹۸۸) در اختیار ایالات متحده قرار داد و به طور گسترده‌ای از این کشور حمایت کرد. این عملیات به پشتیبانی وسیع دولت‌های دوست در منطقه خلیج فارس نیاز داشت. ایالات متحده در این عملیات مجموعاً ۲۷ ناو جنگی را به صحنه آورد که از جولای ۱۹۸۷ تا دسامبر ۱۹۸۸ تعداد ۱۲۷ مأموریت انجام دادند. بعد از برخورد کشتی استارک^۳ با مین در خلیج فارس بحرین نقش مهمی در کمک به ایالات متحده برای تعمیر آن بازی کرد. همچنین در زمان حمله امریکا به سکوه‌های نفتی ایران در خلیج فارس، از ایالات متحده طی عملیات آخوندک^۴ حمایت به عمل آورد.

1. Temporary Duty Administrative Unit
2. Earnest Will
3. Stark
4. Praying Mantis

• بحرین طی جنگ خلیج فارس امکانات هوایی و دریایی فراوانی را برای ایالات متحده آمریکا و انگلستان فراهم کرد. در سپتامبر ۱۹۹۰، بحرین جنگنده‌های A-6، F/A-18، EA-6 و AV-8B ایالات متحده و واحدهایی از جنگنده‌های تورنیدو^۱ انگلستان را در خاک خود پذیرفت. همچنین ۲۰۰ تن از سربازان نیروی زمینی خود را برای همکاری با فرماندهی نیروهای مشترک در شرق در اختیار آمریکا قرار داد. نیروی هوایی بحرین به نسبت نوپا بود و به تازگی هواپیماهای اف - ۱۶ را تحویل گرفته بود. با این حال، نیروی هوایی این کشور در مجموع ۲۶۶ عملیات جنگی انجام داد. این کشور اف - ۱۶های خود را برای ۱۶۶ عملیات تهاجمی و دفاع هوایی به کار گرفت که به طور متوسط شامل ۴ تا ۶ پرواز در روز می‌شد. همچنین این کشور جنگنده‌های اف - ۵ خود را برای ۱۲۲ پرواز ره‌گیری هوایی با متوسط ۳ تا ۴ پرواز در روز به کار گرفت. اهداف حملات هوایی این کشور را سایت‌های راداری، مواضع موشک‌های کرم ابریشم^۲ و مواضع توپخانه تشکیل می‌داد.

• بحرین در زمان پیشروی نیروهای عراق به سمت مرز کویت در اکتبر ۱۹۹۴، یک اسکادران از هواپیماهای جنگنده خود را در کویت مستقر کرد.

• در ۲۲ اکتبر ۱۹۹۱ بحرین توافقنامه ده‌ساله دو جانبه‌ای را برای گسترش حضور نظامی آمریکا در این کشور امضا کرد. این توافقنامه منجر به گسترش حضور نظامی ایالات متحده در بحرین شد؛ زمینه را برای انجام تمرینات و آموزش‌های نظامی مشترک هموارتر کرد؛ به ایالات متحده اجازه استقرار «مرکز فرماندهی USCENTCOM» را داد و امکان دستیابی این کشور به بنادر و فرودگاه‌های بحرین را افزایش داد. هم‌اکنون ایالات متحده انبارهای متعددی از تجهیزات و تدارکات در پایگاه هوایی شیخ عیسی در اختیار دارد.

• بحرین در اول جولای ۱۹۹۵، با صدور مجوز برای ایالات متحده آمریکا، همچنین ایجاد یک مرکز فرماندهی برای ناوگان جدید پنجم این کشور، حضور یک افسر عالی‌رتبه و یک گروه از پرسنل ستادی موافقت کرد. این قرارگاه شامل نیرویی با بیش از ۱۵ کشتی و

1. Tornado
2. Silkworm

یک ناو هواپیمابر است. هم اکنون ۱۵۰۰ تن از نفرات ارتش ایالات متحده در بندر سلمان بحرین مستقر هستند.

• در نوامبر سال ۱۹۹۵ بحرین با صدور مجوز برای ایالات متحده با استقرار موقت ۱۸ فروند دیگر از هواپیماهای جنگنده امریکایی در خاک خود موافقت کرد تا خلأ ناشی از خروج یک فروند از ناوهای هواپیمابر امریکایی را تا زمان رسیدن ناو هواپیمابر بعدی پر کند.

• تمرینات نظامی مشترک بین بحرین و نیروهای ایالات متحده بعد از جنگ خلیج فارس از دو بار در سال به حدود هشت بار افزایش یافته است.

• یک دفتر همکاری‌های نظامی ایالات متحده در بحرین با ۶ افسر نظامی و یک نفر غیرنظامی دایر است.

• بحرین مقادیر عظیمی از تجهیزات نظامی ایالات متحده را خریداری می‌کند. در فاصله سال‌های مالی ۱۹۵۰ و ۱۹۹۰، خریدهای بحرین ۸/۸۷۵ میلیون دلار از کل ارزش فروش نظامی خارجی^۱ ایالات متحده را تشکیل می‌داد و این کشور ۲/۵۴۵ میلیون دلار جنگ افزار از امریکا تحویل گرفت. از زمان جنگ خلیج فارس خریدهای بحرین از ایالات متحده معادل ۹/۱۹۷ میلیون دلار از ارزش فروش نظامی خارجی ایالات متحده را تشکیل داده است و این کشور از آن زمان معادل ۶/۲۳۹ میلیون دلار جنگ افزار امریکایی دریافت کرده است. همچنین بحرین هر ساله ۲۰۰ تا ۴۰۰ هزار دلار کمک برای آموزش و تعلیم نظامی بین‌المللی^۲ از ایالات متحده دریافت می‌کند.

همکاری ایالات متحده با کویت

• تا زمان جنگ نفتکش‌ها در ۱۹۸۸ - ۱۹۸۷، کویت با ایجاد تعادل در منافع نظامی و سیاسی همسایگانش برای حفظ امنیت خود در تلاش بود به این ترتیب که حمایت بخش وسیعی از کشورها را جلب، و تهدیدهای بالقوه را از طریق مساعدت سیاسی و کمک مالی

1. Foreign Military Sales (FMS)

2. International Military Training & Education (IMTE)

آنها دفع می‌کرد. در طول جنگ نفتکش‌ها کویت کشتی‌های نفتکش خود را زیر پرچم امریکا قرار داد و برای اطمینان از امنیت خود در برابر ایران همکاری نزدیکی را با ایالات متحده پی‌ریخت و هواپیماهای F/A-18 امریکایی را به منظور نوسازی نیروی هوایی خود خریداری کرد.

• بعد از تهاجم عراق به کویت، ایالات متحده و کویت به همکاری نزدیک با یکدیگر پرداختند و کویت طی جنگ خلیج فارس به طور مستقیم ۱۶/۰۵۶ میلیارد دلار، و در قالب کمک‌های کالایی و خدماتی معادل ۴۴ میلیون دلار و در مجموع ۱۶/۱ میلیارد دلار کمک در اختیار ایالات متحده قرار داد. ایالات متحده نقش مهمی در کمک به کویت برای بازسازی نیروهای نظامی خود قبل از آزادی بازی کرد. این کمک کویت را قادر ساخت در حدود ۷۰۰۰ نیروی نظامی و ۶۰ تانک را به عنوان بخشی از یگان نیروهای مشترک شرق به رهبری عربستان سعودی مستقر کند. در آغاز عملیات «توفان صحرا» کم‌تر از ۲۰۰ نفر از پرسنل آموزش دیده نیروی هوایی کویت آماده خدمت بودند اما کویت نیروی هوایی فرانسه و پرسنل قراردادی ایالات متحده را برای پشتیبانی از ۱۵ فروند میراژ اف - ۱ و ۱۹ فروند اسکای‌هاواک آ - ۴ خود به کار گرفت. همچنین نیروی هوایی کویت ۱۲ فروند هلیکوپتر مسلح در اختیار داشت. واحدهای هوایی کویت، ۵۶۸ مأموریت ره‌گیری هوایی و ۲۱۲ مأموریت ره‌گیری زمینی و در مجموع ۷۸۰ پرواز عملیاتی انجام دادند.

در حدود ۶۵۰ مورد از این گونه عملیات توسط جنگنده‌های اسکای‌هاواک آ - ۴ کویت صورت گرفت. این هواپیماها در هر روز به طور متوسط ۱۸ تا ۲۰ بار برای اجرای عملیات پرواز می‌کردند. ۱۳۰ حمله دیگر توسط میراژهای اف - ۱، با ۴ تا ۱۰ عملیات پروازی در طول روز صورت گرفت. سطح آمادگی عملیاتی به طور میانگین ۸۰ تا ۸۵ درصد در هر روز بود. کویت در اولین روز جنگ یکی از جنگنده‌های اسکای‌هاواک

آ-۴ خود را از دست داد؛ اما موفق شد مواضع پیاده نظام، توپخانه و برخی از مواضع دفاع هوایی عراق را در طول جنگ هدف حمله قرار دهد.

• دسته پنجم از نیروهای مخصوص ایالات متحده حدود ۶۳۰۰ کویتی را برای نیروی آزاد کویت آموزش دادند و یگان نیروهای ویژه دریایی آن کشور نیز ۲۲۴ نفر از سربازان و تفنگداران دریایی کویت را تعلیم دادند.

• از زمان تهاجم عراق به کویت، این کشور با انگلستان، فرانسه، روسیه و ایالات متحده قراردادهای امنیتی امضا کرده است. کویت در ۱۹ سپتامبر ۱۹۹۱ توافقنامه ۱۰ ساله دو جانبه‌ای با ایالات متحده امریکا امضا کرد که براساس آن سالانه ۳۵ میلیون دلار برای جبران هزینه‌های حضور نظامی امریکا به این کشور پرداخت می‌کند.

• اکنون کویت برای بازسازی و توسعه نیروهای نظامی خویش به شدت به کمک‌های ایالات متحده متکی است و امکانات نظامی این کشور برای پشتیبانی از استقرار و حمایت از واحدهای هوایی و زمینی ایالات متحده در حال طراحی و راه‌اندازی است. یک گروه بررسی دفاعی کویت - ایالات متحده به هماهنگی این فعالیت‌ها کمک می‌کند.

• کویت در حال تجهیز بخش وسیعی از ارتش خود به وسیله جنگ‌افزارها و هواپیماهای امریکایی است. این کشور ۴۰ دستگاه جنگنده F/A-18 و تانک‌های M-1A2، خودروهای رزمی M-2/M-3 و توپخانه امریکایی خریداری کرده است. همچنین برای پشتیبانی، قراردادهایی با شرکت‌های امریکایی دارد که به این کشور اجازه می‌دهد تا آمادگی عملیاتی نیروهای خود را بالا ببرد و توانایی خود را برای حمایت از استقرار نیروهای امریکا در منطقه افزایش دهد.

در فاصله سال‌های مالی ۱۹۵۰ و ۱۹۹۰، کویت مبلغ ۳۵۴۱/۵ میلیون دلار از فروش‌های نظامی خارجی امریکا (FMS) را به خود اختصاص داده و معادل ۱۰۸۹ میلیون دلار جنگ‌افزار امریکایی دریافت کرده بود. از زمان جنگ خلیج فارس این کشور میزان ۳۴۹۵/۸ میلیون دلار از فروش‌های نظامی خارجی ایالات متحده را به خود اختصاص داده و معادل ۱۷۲۱/۶ میلیون دلار جنگ‌افزار از آن کشور دریافت کرده است. ایالات متحده

دارای یک دفتر همکاری نظامی در کویت با حضور یک ژنرال، ۱۱ پرسنل نظامی، ۲ پرسنل غیرنظامی و یک کارمند محلی است.

• کویت از ایالات متحده برای نگهداری هواپیماهای جنگنده نیروی هوایی امریکا در خاک خودش که شامل ۲۴ هواپیمای جنگی آ-۱۰ مستقر در پایگاه هوایی احمدالجابر است حمایت می‌کند. این کشور در حال ساخت پایگاه هوایی جدیدی در جنوب کویت برای ایجاد امکانات استقرار سریع نیروی هوایی امریکا از نقاط مختلف کویت است. این کشور از زمان جنگ خلیج فارس ۱۴۵/۶ میلیون دلار خدمات ساختمان‌سازی نظامی از امریکا خریداری کرده است.

• کویت به یک گروه از نفرات نظامی ایالات متحده اجازه داده است تا در این کشور مستقر شوند و برای تأمین مالی استقرار تجهیزات جنگی یک تیپ مکانیزه (۳ گروهان زرهی و ۳ گروهان مکانیزه) ارتش امریکا مجهز به ۵۸ تانک M-1A2 و خودروی زرهی M-2A2 بردلی^۱ و آتشبار توپخانه M-109A6 پالادین^۲ ۲۵ میلیون دلار پرداخت کرده است. امنیت این تجهیزات را یک گروه از دژبانان ارتش امریکا تضمین می‌کنند و ۶۰۰ کارمند دین کورپ^۳ مسئول نگهداری این تجهیزات هستند.

• هم اکنون سیستم فرماندهی، کنترل، ارتباطات، کامپیوتر و اطلاعات کویت موسم به C4I سازگار با سیستم‌هایی است که نیروهای امریکایی در منطقه به کار می‌برند. سیستم C4I واحدهای موشک‌های پاتریوت که توسط نفرات ارتش امریکا در کویت اداره می‌شود به واحدهای پاتریوت مستقر در عربستان سعودی و نیز به سیستم‌های پیش‌اطار ماهواره‌ای امریکا که پرتاب و مسیر پرواز موشک‌های زمین به زمین را به واحدهای پاتریوت اطلاع می‌دهند متصل است.

• هم اکنون نیروهای دریایی، هوایی و زمینی کویت عملیات آموزشی مشترک متعددی با ایالات متحده اجرا می‌کنند. دو کشور در فاصله نوامبر ۱۹۹۱ تا ژانویه ۱۹۹۵

1. Burdley
2. Paladian
3. Dyn Corp

حداقل ۸ تمرین نظامی مهم از جمله عملیات «گرز مشتاق»^۱، «عمل درونی»^۲ و «خشم بومی»^۳ را به اجرا گذاشتند. این تمرینات نظامی شامل تمرین تخلیه تانک‌ها از کشتی‌های مستقر در ساحل و دفاع از شهر کویت در برابر تهاجم عراق بود.

• کویت و ایالات متحده در اوایل اکتبر ۱۹۹۴ عملیات «جنگجوی هشیار»^۴ را در عکس‌العمل به تمرکز ۷۰ تا ۸۰ هزار نیروی عراقی، ۱۱۰۰ تانک، ۱۰۰۰ خودروی زرهی رزمی^۵ و ۷۰۰ قبضه توپ در منطقه مرزی، به اجرا درآوردند. همزمان با آغاز تلاش‌های امریکا برای افزودن ۱۳ هزار نفر دیگر به نیروی نظامی مستقر در منطقه از طریق اضافه کردن نیروی اکتشافی اول تفنگداران دریایی و لشکر ۲۴ پیاده و واحدهای اضافی موشک‌های موشک‌های پاتریوت، کویت با پشتیبانی هوایی، پشتیبانی لجستیک و در اختیار گذاشتن تأسیسات نظامی خود، کمک‌های قابل ملاحظه‌ای در اختیار امریکا گذاشت.

همکاری ایالات متحده با عمان

• ایالات متحده از زمان شورش ظفار همکاری خود را با عمان آغاز کرد و برای نبرد با شورشیان کمک‌هایی غیررسمی در اختیار عمان، انگلستان و ایران گذاشت. ایالات متحده از عمان در رویایی طولانی مدت آن کشور با جمهوری دمکراتیک خلق یمن و در برخورد با تهدیدهای بالقوه ایجاد شده توسط ایران بعد از آغاز جنگ ایران و عراق، حمایت کرد. عمان مدت‌هاست که به فرماندهی مرکزی امریکا برای انجام تمرینات نظامی در این کشور، و نیز به کشتی‌های نیروی دریایی ایالات متحده برای استفاده از امکانات عمان مجوز داده است. این کشور از اواخر دهه ۱۹۸۰ اطلاعات مربوط به نفتکش‌ها و سایر کشتی‌های عبور کننده از تنگه هرمز را از طریق پایگاه خود در جزیره Goat در اختیار امریکا قرار داده است.

1. Eager Mace
2. Intrinsic Action
3. Native Fury
4. Vigilant Warrior
5. AFV

• عمان و ایالات متحده در جولای ۱۹۸۱ یک توافقنامه دسترسی نظامی امضا کردند که به امریکا اجازه می‌داد به پادگان‌ها، پناهگاه‌های مقاوم، انبارها و دیگر تأسیسات پایگاه‌های هوایی سیب، مسیره، حساب، تماریت و بنادر مسقط و سلاله دسترسی داشته باشد. امریکا نیز در مقابل، ۳۲۰ میلیون دلار برای توسعه این تأسیسات سرمایه‌گذاری کرد. ایالات متحده بین سال‌های مالی ۱۹۸۰ تا ۱۹۹۰ بیش از ۱۹۹/۱ میلیون دلار از اعتبارات فروش نظامی خارجی امریکا و در حدود ۸۵۳ هزار دلار هم به صورت کمک برای آموزش و تعلیم نظامی بین‌المللی در اختیار عمان قرار داد. از سال مالی ۱۹۸۱ تا سال مالی ۱۹۸۵، ایالات متحده به عمان برای ساخت ۴ پایگاه هوایی در مسیره، سیب، حساب و تماریت کمک کرد. این پایگاه‌ها برای استقرار سریع واحدهای هوایی ایالات متحده در منطقه خلیج فارس قابل استفاده بود.

• این ساخت و ساز در برگیرنده تجهیزاتی برای پایگاه‌های مقدم و پایگاه‌های عقبه جبهه، و نیز تأسیسات عملیاتی، پرسنلی انبارها و امکانات پشتیبانی پیشرفته تر بود. نیروی دریایی ایالات متحده امکانات پشتیبانی هواپیماها، تعمیرگاه پشتیبانی تجهیزات زمینی، امکانات ذخیره‌سازی و امکانات انبارسازی مهمات را مهیا کرد و برای فراهم ساختن پناهگاه‌های مقاوم، جاده‌های ارتباطی، محل‌هایی برای توزیع نیروها و تجهیزات، انبارهایی که هوای درون آن‌ها از حیث دما و میزان رطوبت کنترل شود، خوابگاه‌های موقت و پادگان‌های پشتیبانی در سیب و تماریت کمک کرد. قرارداد دسترسی ایالات متحده به این امکانات هر ۵ سال یک بار مورد تجدید نظر قرار می‌گیرد.

• عمان به ایالات متحده و انگلستان اجازه داد تا در جنگ نفتکش‌ها و جنگ خلیج فارس از خاک این کشور به عنوان پایگاهی برای سوخت‌گیری، بارگیری و استقرار هواپیماهای شناسایی خود استفاده کنند و به ایالات متحده اجازه داد تا پروازهای هواپیماهای شناسایی و کنترل هوایی خود را در چارچوب عملیات آخوندک از داخل خاک عمان صورت دهد. این امکانات زمانی در اختیار امریکا قرار گرفت که آن کشور سکوی نفتی ایران را در خلیج فارس مورد حمله قرار داد. عمان طی جنگ خلیج فارس

حدود ۹۵۰ تن از سربازان خود را برای یگان نیروهای مشترک عربی در اختیار امریکا قرار داد.

• عمان توافقنامه دسترسی به تأسیسات نظامی خود را که در سال ۱۹۸۱ با ایالات متحده امضا کرده پیوسته تمدید کرده است. زمانی که نیروهای عراقی در اکتبر ۱۹۹۴ به سوی مرزهای کویت روانه شدند عمان یک اسکادران از هواپیماهای جنگنده خود را در کویت مستقر کرد. بسیاری از تجهیزات نظامی عمان انگلیسی است. عمان برای خرید اقلام نظامی مهم خود با مشکلات مالی رو به روست. به هر حال خریدهای عمان بین سال‌های مالی ۱۹۵۰ تا ۱۹۹۰، معادل ۱۶۳/۳ میلیون دلار از فروش نظامی خارجی امریکا را در برمی گرفت. این کشور طی این مدت جنگ‌افزارهایی به ارزش ۹۱/۸ میلیون دلار از ایالات متحده دریافت کرد.

• از زمان جنگ خلیج فارس، خریدهای عمان ۱۳/۲ میلیون دلار از کل ارزش فروش نظامی خارجی امریکا را تشکیل می‌دهد و این کشور معادل ۵۶/۶ میلیون دلار جنگ‌افزار آمریکایی دریافت کرده است. همچنین عمان سالانه ۱/۱ میلیون دلار بابت کمک آموزش نظامی از امریکا دریافت می‌کند که این میزان صرف آموزش ۱۶ افسر عمانی در همان سال می‌شود. طی سال‌های ۱۹۹۰-۱۹۹۴ در مجموع ۸۰ نفر از نیروهای عمانی در چارچوب برنامه و آموزش و تعلیم نظامی بین‌المللی آموزش دیده‌اند. ایالات متحده دارای یک دفتر همکاری نظامی در عمان با ۵ نفر نظامی، یک نفر غیرنظامی و یک کارمند محلی است.

• عمان همکاری نزدیکی با انگلستان دارد و ۲۰۰ نفر از سربازان انگلیسی در حال آموزش دادن به ارتشیان عمان هستند. افسران و درجه‌داران انگلیسی در نیروی دریایی عمان مأمور به خدمت هستند و حدود ۸۰ افسر انگلیسی در نیروی هوایی عمان خدمت می‌کنند. پرسنل خدمات هوایی ویژه^۱ انگلستان نیروهای ضد تروریسم عمانی را آموزش داده‌اند و در مراقبت از مرز این کشور با یمن همکاری می‌کنند. فرانسه نیز آموزش‌های محدودی برای افسران عمانی تدارک دیده است.

1. Special Air Service (SAS)

همکاری ایالات متحده با قطر

• تنها از زمان جنگ نفتکش‌ها در سال‌های ۱۹۸۸-۱۹۸۷ بود که همکاری‌های امنیتی امریکا با قطر آغاز شد و طی جنگ خلیج فارس بود که امریکا شروع به ایجاد رابطه‌ای نزدیک با قطر کرد. خرید موشک‌های استینگر^۱ از مجاهدین افغان توسط قطر در بین سال‌های ۱۹۸۸ تا ۱۹۹۰، باعث تنش زیادی در روابط با امریکا شد اما تا پیش از آن، مناسبات دو کشور پیوسته رو به گسترش بود.

• قطر طی جنگ خلیج فارس به هواپیماهای ایالات متحده اجازه داد تا در حریم هوایی این کشور مانورهایی انجام دهند. قطر ۱۶۰۰ نفر از نیروهای نظامی خود را در قالب یک گردان مکانیزه با ۲۵ دستگاه تانک، ۶۰ دستگاه سایر خودروهای زرهی، و ۳ تا ۵ قبضه توپ در اختیار امریکا قرار داد. این نیرو در جنگ «خفجی» و در فرماندهی نیروهای مشترک شرق توانایی‌های خود را به خوبی به نمایش گذاشت. همچنین قطر ۷۰۰ سرباز، ۲۱ جنگنده و ۱۲ هلیکوپتر مسلح را از نیروی هوایی کوچک خود رهسپار میدان نبرد کرد. میراژهای اف - ۱ قطر ۴۱ مأموریت ره‌گیری هوایی را با حداکثر حدود ۵ پرواز در طول روز به انجام رساندند. آلفاجت‌های قطر نیز دو عملیات پروازی انجام دادند. نیروی هوایی قطر مجبور شد ۲۲ عملیات پروازی خود را لغو کند که ۱۶ مورد از آن‌ها به علت مشکلات جوی بود.

• قطر در ۲۲ ژوئن ۱۹۹۲، وارد مذاکرات دوجانبه با ایالات متحده در مورد تمهیدات امنیتی شد که طی آن امریکا دستیابی به امکانات دریایی و هوایی قطر را مطرح ساخت. تا آن زمان قطر تعداد فزاینده‌ای مانور مشترک با نیروهای امریکایی انجام داده بود.

• در مارس ۱۹۹۵، قطر رسماً با استقرار تجهیزات سنگین شامل بیش از ۱۱۰ دستگاه تانک امریکایی M-1A2 برای یکی از تیپ‌های مکانیزه ایالات متحده در خاک خود موافقت کرد. هم‌اکنون انبارهایی برای استقرار تجهیزات جنگی ایالات متحده در دوحه در دست ساخت است. همچنین نیروی هوایی قطر اجرای تمرینات هوایی مشترک با ایالات

1. Stinger

متحده را آغاز کرده است و ممکن است از یکی از پایگاه‌های قطر برای این امر استفاده شود.

• ارتش قطر عمدتاً از تجهیزات فرانسوی استفاده می‌کند و از همین رو قابلیت هماهنگی محدودی با نیروهای امریکایی دارد. خریدهای قطر تنها ۱/۹ میلیون دلار از کل ارزش فروش‌های نظامی خارجی امریکا را بین سال‌های مالی ۱۹۵۰ و ۱۹۹۰ تشکیل می‌داد و این کشور در این فاصله ۱/۹ میلیون دلار جنگ‌افزار امریکایی دریافت کرد. دفتر رابط نظامی ایالات متحده در سال ۱۹۹۱ در دوحه گشایش یافت. از زمان جنگ خلیج فارس، خریدهای قطر ۲/۷ میلیون دلار از ارزش فروش‌های نظامی خارجی امریکا را تشکیل می‌دهد و این کشور ۱/۴ میلیون دلار جنگ‌افزار از ایالات متحده دریافت کرده است.

همکاری ایالات متحده با عربستان سعودی

• با وجود این که ایالات متحده فاقد موافقتنامه رسمی وضعیت نیروها با عربستان سعودی است ولی دو کشور مدت‌هاست روابط نظامی نزدیکی باهم دارند. ایالات متحده ابتدا، در سال ۱۹۴۳ تجهیزات پایگاه هوایی و بندر ظهران را از عربستان سعودی اجاره کرد. این اجاره‌نامه در ۲۲ آوریل ۱۹۵۷ تمدید شد و تا آوریل ۱۹۶۲ به جای خود باقی بود. ولی از آن پس به دلایل سیاسی، و نیز از آن رو که فرماندهی هوایی استراتژیک ایالات متحده به استقرار هواپیماهای B-47 خاتمه داد، قرارداد یاد شده لغو شد. عربستان سعودی قرارداد مأموریت آموزش نظامی ایالات متحده را در ژوئن ۱۹۹۲ با این کشور تمدید کرد.

• در اواخر دهه ۱۹۷۰ و طی دهه ۱۹۸۰، عربستان سعودی برای کمک به استقرار نیروهای نظامی ایالات متحده، وسعت پایگاه‌های هوایی و امکانات بنادر خود را گسترش داد و برای استفاده نیروهای امریکایی مستقر در عربستان سعودی انبارهایی پر از تجهیزات، مهمات و تدارکات پشتیبانی احداث کرد. عربستان سعودی ۱۶ میلیارد دلار از خدمات ساختمان‌سازی نظامی امریکا را طی این دوره خریداری کرد و میلیاردها دلار دیگر را نیز صرف ساخت و سازهای نظامی کرد.

• از سال ۱۹۸۳ ایالات متحده و عربستان سعودی برای ایجاد یک سیستم دفاع دریایی و هوایی مشترک در برابر ایران همکاری نزدیکی با یکدیگر به عمل آوردند. دو کشور تمرینات نظامی مشترکی انجام دادند و در ساخت «خط هوایی فهد»^۱ که منطقه شناسایی دفاع هوایی و سیستم دفاع هوایی مجاور سواحل سعودی را در بر می‌گیرد با یکدیگر همکاری کردند. این همکاری به عربستان کمک کرد تا از فضای هوایی خود دفاع کند و یک فروند هواپیمای اف - ۴ ایرانی را که برای آزمایش قدرت دفاعی عربستان سعودی در ۵ ژوئن ۱۹۸۴ رهسپار این منطقه شده بود سرنگون سازد. از آن زمان به بعد ایالات متحده و عربستان سعودی مشترکاً واحدهای آواکس E-3A را در عربستان سعودی به کار گرفته‌اند. همچنین دو کشور طی جنگ نفتکش‌ها از ۱۹۸۷ تا ۱۹۸۸ با یکدیگر همکاری نزدیکی داشتند.

• طی جنگ خلیج فارس ایالات متحده واحدهای هوایی و زمینی فراوانی را در خاک عربستان سعودی مستقر ساخت و در عملیات «توفان صحرا» مشترکاً با آن کشور نیروهای ائتلاف را هدایت کرد. نیروهای عربستان سعودی نقش مهمی در عملیات جنگی هوایی و زمینی بازی کردند. همچنین عربستان سعودی در جنگ خلیج فارس به طور مستقیم ۲/۸۰۹ میلیارد دلار کمک نقدی، و نیز کالا و خدماتی به ارزش ۴/۰۴۵ میلیارد دلار و در مجموع ۶/۸۵۴ میلیارد دلار به امریکا پرداخت کرد.

• در جنگ خلیج فارس عربستان سعودی رهبری هر دو گروه نیروهای عرب را بر عهده داشت: فرماندهی نیروهای مشترک شرق و فرماندهی نیروهای مشترک شمال. نیروهای عملیاتی سعودی تحت فرماندهی ژنرال شاهزاده خالد بن سلطان آل سعود سازماندهی شده بودند. نیروهای فعال، از طریق فرماندهی نیروهای مشترک در وزارت دفاع سعودی روند کار را به شاهزاده خالد گزارش می‌دادند. این نیروها به فرماندهی نیروهای مشترک شمال، فرماندهی نیروهای مشترک شرق و فرماندهی نیروهای دفاعی عربی مستقر در منطقه مرزی تقسیم می‌شدند. فرماندهی اخیرالذکر تابع فرماندهی نیروهای مشترک

شمالی بود. این فرماندهی شامل دو گردان گارد ملی سعودی، یک گردان هوابرد از ارتش سعودی و یک تیپ زرهی پاکستانی بود که این تیپ از ۵۰ هزار نفر سرباز، بیش از ۱۰۰ دستگاه تانک و حدود ۹۰ قبضه توپ و خودروهای زرهی دیگر تشکیل می‌شد. این نیروها در عملیات «توفان صحرا» نقش آفندی نداشتند. تا آغاز مرحله هوازمین جنگ، نیروهای زمینی عربستان که در صحنه حاضر بودند شامل حدود ۵۰۰۰ سرباز، حدود ۲۲ تانک، ۹۳۰ دستگاه از سایر خودروهای رزمی زرهی، ۱۱۵ قبضه توپ و بیش از ۴۰۰ قبضه ادوات ضد تانک می‌شدند.

• در فاصله ۱۷ ژانویه ۱۹۹۱ تا ۲۸ فوریه ۱۹۹۲ نیروی هوایی سعودی در مجموع ۶۸۵۲ پرواز عملیاتی صورت داد که در مقایسه با مجموع فعالیت‌های هوایی ایالات متحده در جنگ خلیج فارس، در مقام دوم قرار می‌گرفت و حدود ۶ درصد کل پروازهای عملیاتی را تشکیل می‌داد. کل عملیات شامل ۱۳۳۳ مأموریت ره‌گیری هوایی، ۵۲۳ مأموریت دفاع هوایی و در مجموع ۱۶۵۶ مأموریت تهاجمی بود. نیروی هوایی سلطنتی عربستان ۲۰۵۰ مأموریت گشت هوایی دفاعی، ۱۲۹ مأموریت ره‌گیری هوایی تهاجمی و ۱۰۲ مأموریت اسکورت و در مجموع ۲۲۸۱ عملیات دفاعی هوایی داشت. این نیرو ۱۱۸ عملیات شناسایی، ۸۵ عملیات آواکس E3-A، ۴۸۵ عملیات سوخت‌گیری و ۱۸۲۹ عملیات حمل و نقل هوایی انجام داد. در دوره زمانی ۱۶ ژانویه تا ۲۸ فوریه، واحدهای F-15C نیروی هوایی سعودی، ۲۰۸۸ عملیات پروازی (بیش از یک سوم مجموع عملیات انجام شده توسط نیروی هوایی امریکا) و ۴۵۱ مورد بمباران با هواپیماهای تورنیدو ADF انجام دادند. در پروازهای دفاعی هوایی، خلبانان سعودی هم تراز با بسیاری از خلبانان ناتو ظاهر شدند. همچنین نیروی هوایی سلطنتی عربستان، ۶۶۵ عملیات بمباران به وسیله هواپیماهای تورنیدو GRI/IDS، ۱۱۲۹ پرواز با هواپیما اف - ۵ و ۱۱۸ پرواز شناسایی با هواپیماهای RF-5 انجام داد. در ۲۴ ژانویه ۱۹۹۱ یک فروند هواپیمای اف - ۱۵ عربستان ۲ فروند از میراژهای اف - یک عراقی را با موشک‌های هوا به هوا سرنگون ساخت که تنها مورد سرنگونی دو هواپیما توسط یک

جنگنده بود. نیروی هوایی سلطنتی عربستان سعودی تنها ۲ هواپیمای خود را از دست داد: یک تورنیدو GRI به دلیل آتش ضد هوایی و یک هواپیمای اف - ۵ به دلیل نامعلوم.

• از زمان جنگ خلیج فارس، ایالات متحده همکاری‌های امنیتی خود را با عربستان سعودی گسترش داده است. با وجود این که هیچ گونه موافقتنامه رسمی در مورد وضعیت نیروهای امریکا در عربستان وجود ندارد ایالات متحده و عربستان به منظور افزایش میزان دسترسی امریکا به بنادر و فضای هوایی عربستان از جمله جیل، پیمان بین نظامیان دو کشور (USMTM) را گسترش داده و توانایی‌های نیروی مشترک آواکس را بهبود بخشیده‌اند. ایالات متحده مجموعه‌ای از هواپیماهای جنگی خود شامل هواپیماهای اف - ۱۱۷ و یو - ۲ را در جنوب عربستان مستقر کرده است. عربستان ذخایر قطعات و لوازم یدکی خاص و لوازم الکترونیکی ضروری برای پشتیبانی از نیروهای ایالات متحده در این کشور را افزایش داده است. این تجهیزات شامل لوازم و تجهیزات کافی برای پشتیبانی ۱۵ فروند جنگنده تاکتیکی نیروی هوایی امریکا می‌شود. همچنین بر تعداد تمرینات نظامی مشترک این کشور با نیروهای ایالات متحده افزوده شده است. این کشور در حال استاندارد کردن ابعاد اصلی سیستم فرماندهی، کنترل، ارتباطات، کامپیوتر و اطلاعات خود است تا این سیستم را با سیستم‌های کنترل، فرماندهی و اطلاعاتی امریکا هماهنگ کند. این هماهنگی، سیستم دفاع موشکی پاتریوت عربستان را نیز در بر می‌گیرد. عربستان سعودی امکانات اضافی نیز در اختیار ایالات متحده گذاشته و از زمان جنگ خلیج فارس ۱/۶ میلیارد دلار خدمات ساختمان‌سازی نظامی به ایالات متحده سفارش داده که ۶۱۰/۸ میلیون دلار آن را دریافت کرده است.

• عربستان سعودی دیر زمانی است که از بزرگ‌ترین مشتریان صادرات نظامی ایالات متحده به شمار می‌رود و خریدهای ریاض باعث افزایش همکاری این کشور با نیروهای ایالات متحده شده و هزینه تجهیزات خریداری شده توسط نیروهای ایالات متحده را کاهش داده است. در فاصله سال‌های مالی ۱۹۵۰ و ۱۹۹۰، ارزش خریدهای عربستان سعودی از ایالات متحده معادل ۳۵۸۷۶ میلیون دلار از فروش‌های نظامی خارجی ایالات

متحدہ ہونے و این کشور معادل ۲۴۸۳۵/۵ میلیون دلار از این تجهیزات را دریافت کرده است. از زمان جنگ خلیج فارس، خریدهای این کشور از ایالات متحدہ ۲۴۸۳۵/۵ میلیون دلار از فروشهای نظامی خارجی امریکا را تشکیل داده کہ معادل ۸۸۱۸ میلیون دلار آن دریافت شده است.

• از زمان جنگ خلیج فارس، خریدهای اساسی عربستان سعودی از ایالات متحدہ شامل تانکهای ام - ۱، خودروهای رزمی زرهی ام - ۲ و ام - ۳، توپخانه امریکایی و سیستمهای مربوطه بوده است کہ باعث همکاری پیشتر نیروهای دو کشور شده و علاوه بر آن، توانایی عربستان را برای پشتیبانی از استقرار سریع نیروی زمینی بزرگ ایالات متحدہ در خاک خود افزایش داده است. با وجود این کہ عربستان به طور رسمی با استقرار تجهیزات واحدهای رزمی زمینی ارتش ایالات متحدہ در این کشور موافقت نکرده، از سال ۱۹۹۱ تمرینات نظامی مشترکی با این نیروها اجرا کرده و در فکر ذخیرهسازی تجهیزات جنگی سنگین خاصی در خاک خود بوده است. عربستان سعودی پذیرای یک «هیأت آموزش نظامی ایالات متحدہ» مشتمل بر ۶۹ نفر نظامی، ۴ نفر غیرنظامی و ۹ پرسنل محلی است.

• گارد ملی عربستان سعودی دیر زمانی است کہ وابسته به تجهیزات پشتیبانی آموزشی «شرکت وینل ایالات متحدہ» است.

همکاری ایالات متحدہ با امارات متحدہ عربی

• جنگ نفتکشها از ۱۹۸۷ تا ۱۹۸۸ نقطه آغاز همکاری نزدیک امنیتی بین امارات متحدہ عربی و ایالات متحدہ امریکا بود. امریکا و امارات متحدہ عربی در جنگ خلیج فارس همکاریهای نزدیکی با یکدیگر صورت دادند. امارات متحدہ طی عملیات «اراده جدی» امکانات لجستیک و تجهیزات بندری را مهیا کرد. در جولای ۱۹۹۰ و بعد از این کہ صدام حسین شروع به تهدید امارات کرد نیروی دریایی ایالات متحدہ و نیروی خاورمیانه تمرینات نظامی مشترکی با امارات متحدہ انجام دادند.

• در جنگ خلیج فارس امارات متحده به صورت مستقیم ۶/۵۷۲ میلیارد دلار و از نظر کالاها و خدمات به میزان ۲۱۸ میلیون دلار و در مجموع ۶/۴۵۵ میلیارد دلار به ایالات متحده کمک کرد. همچنین یک گردان پیاده نظام و یگان موتوری را برای فرماندهی نیروهای مشترک شرق اعزام کرد و با کویت نیز یک گردان مشترک هوایی تشکیل داد. این کشور برای انجام ۱۰۹ مورد عملیات هوایی شامل ۵۸ عملیات ره‌گیری با میراژ ۲۰۰۰، ۴۵ عملیات حمل و نقل هوایی با هواپیماهای سی - ۱۳۰ و سی - ۲۱۲ و ۶ پرواز شناسایی با میراژ ۲۰۰۰، ۷ هزار سرباز نیروی هوایی خود را به کار گرفت.

• نیروی هوایی امارات متحده عربی در جنگ خلیج فارس از آمادگی قابل قبولی برخوردار بود. این نیرو ۱۸ پرواز خود را لغو کرد اما تنها دو پرواز از ۱۸ پرواز لغو شده به علت عدم آمادگی فنی هواپیماها بود. هواپیماهای میراژ ۲۰۰۰ این کشور اهدافی همچون پیاده نظام و نیروهای مکانیزه، مواضع توپخانه و مناطق پشتیبانی عراق را مورد حمله قرار دادند.

• در سال ۱۹۹۲ امارات متحده و امریکا طی مذاکراتی در مورد ترتیبات امنیتی به توافق رسیدند که براساس آن ایالات متحده اجازه پیدا کرد از امکانات دریایی و هوایی امارات استفاده کند. امارات متحده عربی و ایالات متحده امریکا در ۲۳ جولای ۱۹۹۴ توافقنامه همکاری‌های دفاعی خود را امضا کردند.

• بخش کمی از تجهیزات دریایی ایالات متحده در جبل علی مستقر است و نیز امکانات پشتیبانی دریایی اندکی مربوط به این کشور در فجیره قرار دارد. کشتی‌های نیروی دریایی ایالات متحده اغلب از بنادر امارات متحده دیدار می‌کنند. جبل علی یکی از پر استفاده‌ترین بندرها برای نیروی دریایی امریکا در جهان به شمار می‌رود. همچنین فجیره که در کنار دریای عمان قرار دارد به ایالات متحده اجازه می‌دهد تا بدون عبور از تنگه هرمز و تنها با استفاده از بزرگراه‌های مدرن از ناوگان خود در جنوب خلیج فارس حمایت لجستیکی به عمل آورد.

• در سال ۱۹۹۵، امارات متحده با میزبانی از یک تیپ نظامی ایالات متحده مشتمل بر ۱۲۰ تانک و ۷۰ خودروی نفربر زرهی^۱ موافقت کرد. یک قرارداد رسمی در این زمینه امضا شد و مذاکراتی در رابطه با تقسیم هزینه‌ها در حال انجام است.

• نیروهای امارات متحده تمرینات نظامی هوایی مشترکی با ایالات متحده اجرا کرده‌اند. امارات متحده عربی در زمان پیشروی نیروهای عراقی به سمت مرز کویت در اکتبر ۱۹۹۴ یک اسکادران از هواپیماهای جنگی خود را در خاک کویت مستقر کرد.

• نیروهای امارات متحده عربی در حال افزودن بر تجهیزات امریکایی خود، شامل موشک‌های ضد هوایی I-Hawk و هلیکوپترهای جنگی آپاچی AH-64 هستند. در فاصله سال‌های مالی ۱۹۵۰ و ۱۹۹۰، خریدهای امارات متحده ۱۰۴۸/۸ میلیون دلار از ارزش کل فروش‌های نظامی خارجی امریکا را تشکیل می‌داد و این کشور ۳۱۳/۲ میلیون دلار جنگ‌افزار امریکایی دریافت کرد. از زمان جنگ خلیج فارس، خریدهای این کشور معادل ۵۹۲/۵ میلیون دلار از فروش‌های نظامی خارجی امریکا بوده و ۵۸۶/۶ میلیون دلار جنگ‌افزار تحویل آن شده است. به علاوه، نیروهای امارات متحده عربی از منابع گوناگون تسلیحاتی تغذیه شده‌اند و تنها همکاری‌هایی در حد متوسط با نیروهای امریکایی دارند. ایالات متحده دارای یک دفتر رابط نظامی در امارات متحده با ۶ نفر نظامی، یک نفر غیرنظامی و ۲ پرسنل محلی برای اداره تدارکات نظامی در این کشور است.

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

همان‌طور که گزارش حاضر به وضوح و به طور عینی نشان می‌دهد در هر درگیری احتمالی با امریکا در خلیج فارس کشورهای عضو شورای همکاری‌های اقتصادی در حمایت لجستیک از نیروهای نظامی امریکا بازی خواهند کرد. از همین رو، بر برنامه‌ریزان نظامی جمهوری اسلامی ایران که وظیفه سنگین آماده کردن نیروهای مسلح را بر عهده دارند لازم است که به عنوان بخش لاینفک و جدایی‌ناپذیر هرگونه طرحی که برای رودرویی با

1. AIFV

تهدیدات احتمالی امریکا اتخاذ می‌شود نقش اساسی کشورهای عضو این شورا را در حمایت از امریکا لحاظ کنند. در غیر این صورت ضربه مهمی به توانایی دفاعی کشور وارد خواهد شد.

منابع و مأخذ:

1. Cordesman, Anthony H.: *US Forces in the Middle East: Resources and Capabilities*, London: Westview Press, 1997.
2. Cordesman, Anthony H.: *Saudi Arabia: Guarding the Desert Kingdom*, London: Westview Press, 1997.
3. Cordesman, Anthony H.: *Kuwait: Recovery and Security After the Gulf War*, London: Westview Press, 1997.
4. Cordesman, Anthony H.: *Bahrain, Oman, Qatar and the UAE: Challenges of Security*, London: Westview Press, 1997.
5. Cordesman, Anthony H.: *US CENTCOM and Its Area of Operations: Cooperation Burden Sharing, Arms Sales and Centcom's Analysis by Country and Sub Region*, Washington, D.C.: Center for Strategic and International Studies, 1998.